

РЕШЕНИЕ

№ 39355

гр. София, 12.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7101** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по повод подадена касационна жалба от „С. М ПРОПЪРТИ“ ЕООД против Решение №1695/13.05.2026г., постановено по НАХД №4070/2026г., по описа на СРС, 116 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 874697-Ф/12.02.2026 г., издадено от С. К. Д. - Началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при НАП, с което НП на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 59, ал. 5, т. 6 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), на „СЕЛЕКТ М ПРОПЪРТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2557 (две хиляди петстотин петдесет и седем) евро за нарушение на чл. 15, ал. 4 от ЗВЕРБ.

Касаторът сочи, че решението е неправилно и СРС неоснователно е потвърдил спорното Наказателното постановление, без да изложи релевантни обективни мотиви и при липса на обективен и цялостен анализ на всички факти и обстоятелства по същността на спора. Твърди, че липсва обективен и цялостен анализ на изложеното в жалбата, както и обсъдената релевантна практика на Съда, постановена по идентични случаи, още повече принципът, въведен в Директивата и съдебната практика на СЕС по аналогични казуси. Позицията се на документите по административната преписка, от които е видно, че наказаното лице още в хода на фактическата проверка надлежно е представило документи и безспорни доказателства, които доказват

необходимостта от повишение на цените на предоставените услуги - договор за наем с индексация, нови цени на стикери, повишен разход за заплати и осигуровки на служители, сметки за ел. енергия, които обосновават повишението на услугата, в определения размер. Сочи, че само и единствено на база предположения, без допълнителни доказателства АНО е счел, че соченото увеличение е несъизмеримо с разхода с цел единствено да накаже неоснователно дружеството, като не е отчетена от АНО и официално обявената от НСИ инфлация, която възлиза на 5 %. Твърди, че в административно-наказателно производство е допуснато съществено процесуално нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на оспореното наказателно постановление, доколкото наказващият орган погрешно е определил датата на извършване на нарушението, която е съществен елемент, изпълващ обективните признаци на състава му. Посочва, че със съставянето на АУАН се рамкира времево и пространствено деянието и е недопустимо същите да бъдат установявани за първи път в настоящото производство или да бъдат извеждани по тълкувателен, логически или друг аналитичен начин. Счита, че темпоралният момент на извършване на нарушението трябва да е посочен ясно, точно и недвусмислено да кореспондира на изведената фактология, а от друга страна е относим и за давностните срокове, уредени в чл. 34 ЗАНН. Твърди, че в процесното НП липсва датата на нарушението, както и няма точна дата на повишение на цените, а видно е от постановлението, че са цитирани дати от извадки на кленове, но не е описано от коя дата са обявените цени. Прави извод, че в настоящия спор са доказани безспорно обективни икономически фактори, довели до извършеното повишение на цените, поради което НП следва да бъде отменено като необосновано, неправилно и неоснователно. Счита, че се касае за формално по своята правна природа нарушение, от което реално няма настъпил вредоносен резултат /реално настъпила щета/ за държавния бюджет. След анализ на действителната фактическа обстановка и с оглед факта, че не са настъпили вреди за фиска са счита, че соченото нарушение е маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН като излага подробни аргументи за това. Посочва друг съществен порок - не е ясно как е определена санкцията, което представлява отново самостоятелно основание за отмяна на спорния акт. Исква от съда да бъде отменено изцяло като неправилно и незаконосъобразно решението на СРС, постановено при липса на обективен и цялостен анализ на всички доказателства, както и при неправилно прилагане на процесуалния и материалния закон и на негово място да бъде постановено друго, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление като незаконосъобразно и неправилно.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв. В.. Поддържа жалбата, представя съдебна практика и претендира разноските по делото.

Ответникът, редовно призован, се представлява от юрк Й., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на СГП заявява становище за правилност на оспореното решение.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните аргументи:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на „СЕЛЕКТ М ПРОПЪРТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Г. В., чрез адв. Р. В. – САК, срещу Наказателно постановление (НП) № 874697-F./12.02.2026 г., издадено от С. К. Д. - Началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, оправомощен със Заповед на

изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № 3-ОПР-30-1 от 13.01.2026 г., с което, на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 59, ал. 5, т. 6 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), за нарушение на чл. 15, ал. 4 от ЗВЕРБ, на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2557 (две хиляди петстотин петдесет и седем) евро.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 12.01.2026 г. свидетелят Т. В. С. - „старши инспектор по приходите“ при ЦУ на НАП, заедно с Е. Г. Д. – „инспектор по приходите“ при ЦУ на НАП, извършили проверка на пункт за ГТП, находящ се в [населено място], [улица] (товарна гара), стопанисван от дружеството-жалбоподател „СЕЛЕКТ М ПРОПЪРТИ“ ЕООД. В хода на проверката органите по приходите изискали информация за продажните цени на предлаганите услуги в обекта за дати 11.10.2025 г., 11.12.2025 г. и 12.01.2026 г. На място, в хода на извършване на проверката, присъствал свидетелят Н. Г. Р., който бил пълномощник на дружеството-жалбоподател и бил запознат с дейността му, кога и как са определени цените на услугите. Същият, в попълнена от него декларация, декларирал промяната на цените за ГТП на лек автомобил, като е посочил, че цената е 127,13 лв. от 01.12.2025 г., като цената на услугата до 31.11.2025 г. била 90 лв. От монтираното и функциониращо в обекта фискално устройство модел „Daisy Compact“ с идентификационен № DY 465524 и фискална памет номер 36729479, регистрирано в НАП с потвърждение № 4623608 от 24.03.2023 г. били отпечатани КЛЕН за дати 11.10.2025 г., 11.12.2025 г. и 12.01.2026 г. От разпечатаните КЛЕН било установено, че цената за годишен технически преглед на лек автомобил към 11.10.2025 г. е била 90 лв. (46,02 евро), на 11.12.2025 г. – 127,00 лв. (64,93 евро), а на 12.01.2026 г. – 127,13 лв. (65,00 евро). Било установено, че повишението на продажната цена към 12.01.2026 г. спрямо 11.10.2025 г. е било с 37,13 евро, т.е. с 29,21 %. Управителят на дружеството-жалбоподател депозирал в ТД на НАП – С. обяснителна записка, с която изложил причините, наложили промяната на цените на извършваните от дружеството услуги. Проверяващият екип приел, че увеличението на продажната цена на услугата по извършване на технически преглед на лек автомобил не е обосновано от обективни икономически фактори, респ. дружеството-жалбоподател необосновано повишило цените на част от предлаганите от него услуги. На база констатираното, на 19.01.2026 г. свидетелят Т. В. С. – „старши инспектор по приходите“ в ЦУ на НАП, в присъствието на Д. З. Л. и на Н. Г. Р. – пълномощник на „СЕЛЕКТ М ПРОПЪРТИ“ ЕООД, съставил против дружеството-жалбоподател АУАН серия АН № F. за това, че дружеството повишило необосновано цените на част от предлаганите услуги в обекта. Нарушението било квалифицирано като такова по чл. 15, ал. 4 от ЗВЕРБ. АУАН бил връчен на пълномощника на дружеството-жалбоподател на същата дата срещу подпис, като в АУАН не били вписания възражения. Не били депозирани и допълнителни писмени такива в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Въз основа на АУАН, при идентично описание на фактическата обстановка, на 12.02.2026 г. било издадено обжалваното Наказателно постановление (НП) № 874697-F/12.02.2026 г., с което, на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 59, ал. 5, т. 6 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), за нарушение на чл. 15, ал. 4 от ЗВЕРБ, на дружеството-жалбоподател било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2557 (две хиляди петстотин петдесет и седем) евро. Същото било връчено на 25.02.2026 г. на пълномощника на дружеството-жалбоподател – свидетеля Н. Г. Р.. Горната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства.

При така установената по делото фактическа обстановка, въззивният съдебен състав е преценил, че доказателствата по делото обосновават с необходимата категоричност правния извод, че от обективна страна, че съставеният АУАН и издаденото НП са издадени от материално и

териториално компетентни органи и при спазване сроковете по чл. 34 от ЗАНН. От приложените заповеди е видно, че актосъставителят и наказващият орган са надлежно оправомощени за извършените от тях действия по съставяне на АУАН и издаване на НП. Спазена е предвидената писмена форма и са налице предвидените в чл. 42, ал. 1 ЗАНН и чл. 57, ал. 1 ЗАНН необходими реквизити. Нарушението е точно описано, като са изведени обективните елементи от неговия състав. Описанието на нарушението в АУАН и НП позволява в максимална степен на санкционираното дружество да разбере, в следствие на кои свои действия е санкционирано - увеличаване продажните цени на предлаганата услуга по технически преглед на лек автомобил, без това увеличение да е обосновано от обективни икономически фактори. В АУАН, както и в обжалваното НП, правилно е посочена като дата на нарушението 01.12.2025 г. Според СРС това е така, тъй като от съвкупния анализ на представените доказателства – КЛЕН от 11.10.2025 г., КЛЕН от 11.12.2026 г. и попълнената в хода на проверката от Н. Р. декларация, подкрепена от протокола на лист 51 от делото, се установява, че цената на предлаганата услуга по ГТП на леки автомобили е била повишена от 90 лв. (46,02 евро) на 127 лв. (64,93 евро), считано от 01.12.2025 г. Именно на тази дата е актуализирана (драстично увеличена) цената на предлаганата услуга. Както в АУАН, така и в обжалваното НП ясно и конкретно е изложено, че нарушението е извършено именно на тази дата (01.12.2025 г.). Поради това съдът е намерил изложените в тази посока възражения на жалбоподателя за неоснователни. Ясно и недвусмислено в НП (лист 1 гръб, параграф 4) и в АУАН е посочено, че датата на нарушението е 01.12.2025г., като датите, от които е отпечатан КЛЕН са само с цел пълнота на обстоятелствената част и не касаят правилно приетата дата на нарушението. Тази дата, както бе посочено, кореспондира със съобщеното от свидетеля Р., попълнената от него декларация и протокол за решения на едноличния собственик на капитала на дружеството. Посоченото увеличение от януари 2026 година с 0,07 евро е посочено само за пълнота и яснота, но нито в АУАН, нито в НП се твърди това да е датата на нарушението, която се изясни, че е надлежно, недвусмислено и изрично посочена. СРС е приел за безспорно установено, че към 11.10.2025 г. цената на предлаганата от дружеството-жалбоподател услуга по технически преглед на лек автомобил е била 90 лв. (46,02 евро), а считано от 01.12.2025 г. същата услуга е била предлагана за 127 лв. (64,93 евро), както и че към 12.01.2026 г. стойността на услугата вече била 127,13 лв. (65 евро), т.е. налице е увеличение в цената на предлагана конкретна услуга, което е в размер на над 29%.

Според СРС основният правен въпрос, на който съдът следва да отговори, за да прецени основателността на жалбата, е дали това повишение в цената на предлаганата услуга е обосновано от обективни икономически фактори. За да прецени доколко увеличението на цените е обосновано, съдът е счел, че трябва да изследва дали за търговеца са настъпили промени в разходите в такъв размер, че да обусловят повишаването на крайната цена на предлаганата услуга с подобен процент.

На първо място, съдът е анализирал изложеното от жалбоподателя, ведно с представеното уведомление от ДП „Н.“ относно повишението на дължимия месечен наем на имота, в който се предоставят услугите по ГТП, като е съобразил, че увеличението е съобразено с размера на инфлацията, изведен чрез съпоставяне на потребителските цени за месец декември 2024 г. спрямо месец декември 2023 г., като процентно се равнява на 2,2 %. Според СРС увеличение на разходите за наем в подобен размер не може самостоятелно да обуслови повишаване цената на услугата с над 29%. Приел е, че увеличението на наема с оглед и неговата нетна стойност от под 700 лева на месец не може да оправдае на самостоятелно основание или в съвкупен анализ с другите данни по делото установеното увеличение на услугата, предоставяна от жалбоподателя.

На следващо място СРС е анализирал разходите за извършване на метрологична проверка, като е

съобразил, че съгласно представената фактура № [ЕГН]/22.08.2025 г., към 22.08.2025 г. метрологична проверка на газоанализатор е струвала 280 лв., на димомер - 280 лв. и посещението на място на проверяващия екип е струвало 55 лв., което формира обща сума от 738 лв. с включен ДДС, което се равнява на 377,33 евро. От представената оферта № [ЕГН]/02.04.2026 г. цената за извършване на метрологична проверка на газоанализатор и димомер е в размер на по 194 евро, а проверката на място е 26 евро, т.е. общата сума на същата услуга възлиза на 414 евро без ДДС или 496,8 евро с включен ДДС. От изложеното следва, че годишният разход на дружеството за метрологични проверки на тези две системи се е увеличил със 119,47 евро. Установил е, че процентно това увеличение на разхода е малко над 30%, но тази метрологична проверка се извършва само веднъж годишно, което не може и не следва да обуслови подобно драстично увеличаване на цената на предлаганата основна услуга, която се предоставя ежедневно и многократно от дружеството-жалбоподател, от която то генерира доминиращата част, а дори и цялата от приходите си. Увеличението на цената на предлаганата от дружеството-жалбоподател услуга по технически прегледи на автомобили е настъпило, считано от 01.12.2025 г., т.е. преди да бъде получена офертата с актуалните цени за извършване на метрологична проверка. От тук СРС е направил извод, че не може да бъде прието, че увеличението на услугата по ГТП е било обусловено от увеличение на разходите за метрологична проверка на газоанализатора и димомера, тъй като тези разходи (в посочения в офертата размер) изобщо не са били сторени от дружеството-жалбоподател в такъв размер към 01.12.2025 г., нито са му били известни, за да бъдат взети под внимание при определянето на цените към 01.12.2025г.

На следващо място СРС е анализирал приложените по делото фактури за разходване на електрическа енергия, като е съобразил, че в действителност стойността на фактурата за м. януари 2026 г. е на стойност, която се отличава от тази на останалите приложени фактури. Приел е, че и това обстоятелство не обуславя такова увеличение в цената на предлаганата услуга по технически преглед, тъй като съвсем нормално и житейски логично е сметката за разходвана електрическа енергия да е по-висока през зимните месеци, в сравнение с летния период, а освен това, разходът за ел. енергия за м. декември (удостоверен с представената фактура от 27.01.2026 г.) изобщо не е бил възникнал към датата на увеличението – 01.12.2026 г. Поради това СРС не е приел, че този разход за ел. енергия, възникнал едва през м. януари 2026 г., е обусловил увеличаването на цената на предоставяне на услугата по ГТП, тъй като към 01.12.2025 г. няма доказателства да са били възникнали разходи в подобен размер. Сам по себе и анализиран с другите представени книжа от жалбоподателя, в никой случай не обуславя подобно на установеното увеличение в цената на представяната услуга.

Понатам СРС е анализирал твърденията на жалбоподателят, касаещи процента на инфлация на НСИ за 2025 г., който е 5%. Според СРС обаче и това обстоятелство не може да обуслови подобен драстичен ръст в цената на предлаганата услуга, тъй като увеличението на цената на услугата по ГТП, предлагана от дружеството-жалбоподател е с малко над 29%, което е почти шесткратно надхвърлящо инфлационния процент. Посочил е, че сам по себе си и инфлационният индекс не предполага увеличение на услугата право пропорционално, тъй като инфлацията не е нито един от факторите, визиран в разпоредбата на пар. 1, т. 6 от ДР на ЗВЕРБ дава легално определение на понятието „Обективни икономически фактори". Следва да бъде съобразено, че инфлацията представлява общо увеличение на цените на стоките и услугите в една икономика, но не всички цени на стоки и услуги са увеличени с този посочен инфлационен индекс, който е осреднен. В този смисъл относимите към дейността на жалбоподателя изменения в цени на стоки и услуги не могат да бъдат подведени под този индекс, доколкото за част от тях може да има понижение, за други повишаване и то с различни от осреднената инфлационна стойност, а друга част да са

неотносими към дейността му.

СРС е приел, че нарастването на разходите за внасяне на задължителни осигурителни вноски и изплащане на заплати на персонала също не е в толкова висок процент, респ. не обуславя тежест за дружеството-жалбоподател, която да наложи увеличение с над 29% на услугата.

Посочил е също така, че с оглед въвеждането на електронно удостоверение за техническа изправност (чл. 38, ал. 1 от Наредба Н-32), за пунктовете за ГТП е отпаднало изискването за закупуване на стикери, които да залепят върху предното стъкло на МПС, което обуславя спестяването на този разход. Вместо това обаче цената на услугата е увеличена.

СРС е посочил, че услугата по предоставяне на ГТП е регламентирана в Наредба № Н-32 от 16 декември 2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, която подробно урежда какви действия и услуги се включват при извършване на технически преглед на отделните видове ППС. Обстоятелството, че дружеството-жалбоподател само е преценило, с Решение на Е., че ще предоставя допълнителна услуга по вътрешно почистване и реглаж на фаровете на автомобила, не може и не следва да бъде вменено в тежест на потребителя според СРС. Освен това, едноличният собственик на капитала сам е описал, че тази услуга ще бъде извършвана като „бонус“, което обуславя, че не следва да бъде начислявана допълнителна сума към основната услуга. Същата не е част от задължителната проверка за техническа изправност на МПС, явява се непоискана услуга от потребителя, не е свързана пряко с удостоверяване техническата изправност на МПС и възможността то да се движи по пътищата на страната. Допълнителните услуги могат въобще да не бъдат необходими с оглед състоянието на самото предоставено за преглед МПС – с регулирани фарове и предварително почистено. И тук СРС е приел, че в случая фактор, който да обуславя повишението на цените липсва.

В заключение СРС е приел, че нито едно от изложените обстоятелства самостоятелно не може да обуслови подобно драстично увеличение от над 29% в цената на предоставената услуга. Съдът приел също така и че съобразени в тяхната съвкупност, тези обстоятелства отново не обуславят наличието на обективни икономически фактори, които да налагат такова увеличение в цената на предоставяната от дружеството-жалбоподател услуга по технически преглед на лек автомобили. В хода на производството не били събрани доказателства, от които да се установи, че разходите на дружеството-жалбоподател са увеличени драстично, което да обуслови подобно повишаване на цената на предлаганата услуга. Поради това, според СРС, АНО, като е извел правилно фактическата обстановка след правилен анализ на доказателствата по преписката, законосъобразно е преценил, че е налице драстично увеличение (от над 29%) в цената на предлагана от „СЕЛЕКТ М ПРОПЪРТИ“ ЕООД услуга, което не се дължи на обективни икономически фактори и че дружеството-жалбоподател е извършило нарушение на чл. 15, ал. 4 от ЗВЕРБ.

СРС е приел за неоснователно възражението на дружеството-жалбоподател за маловажност на случая и намира, че разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не следва да намери приложение, позовавайки се на § 19 ЗР на ЗВЕРБ, според който до 8 октомври 2025 г. органите по чл. 57 могат да отправят само писмени предупреждения при неспазване на чл. 15, ал. 1 и 4, чл. 16, 20, 21, 55а и 55б. Нарушението е извършено близо два месеца след този даден толеранс, като търговците са имали достатъчно време да се съобразят и адаптират към новата нормативна уредба. Приел е, че нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите от същия вид. Посочил е, че извършването на годишен технически преглед на автомобилите е задължително, което обуславя неизбежност на този разход от собствениците на ППС, а необоснованото драстично увеличаване на цените на тази услуга неминуемо се отразява негативно на клиентите. Вярно е, че нарушението не ощетява пряко фиска, но по-сериозна

последица оказва върху доверието на гражданите в институционалния интегритет на ЕС, подравя усилията на Държавата и Съюза за защита на потребителите в периода на замяна и адаптация към новата валута и насърчава скептицизма на гражданите и създава условия за спекулативна и увреждаща потребителя промяна в цените. СРС е приел, че това увеличение не е обективно продиктувано от икономически фактори, а е извършено по-скоро с цел преследване на по-голяма печалба за сметка на обществения интерес в период на климатизация спрямо новата валута в страната.

По отношение размера на наложеното административно наказание „имуществена санкция“, който възлиза на 2557 (две хиляди петстотин петдесет и седем евро), което се равнява на 5001.06 (пет хиляди и един лева и шест стотинки) лв., СРС е приел, че ИС е в рамките на законоустановения минимум, както и съобразявайки обстоятелствата, че нарушението е първо по ред и не се отличава със значително по-висока степен на обществена опасност, която да обуслови налагане на по-високо наказание, е намерил, че правилно АНО е определил размерът на наложената „имуществена санкция“.

С тези мотиви СРС е потвърдил НП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо, но неправилно.

Не е ясно въз основа на кои доказателства СРС е приел, че правилно е посочена като дата на нарушението 01.12.2025 г. В обстоятелствената част на АУАН и НП е посочено, че предвид представеното обяснение от пълномощник на дружеството, че цената на цитираната услуга е повишена на 01.12.2025г., следва че дружеството е извършило нарушение на чл.15, ал.4 от ЗВЕРБ на тази дата. Не би могло да се приемат обясненията на пълномощника на дружеството, че цената е повишена на 01.12.2025г., както и протокола от решенията на едноличния собственика на капитала /л.51/, без да се съберат доказателства, че това увеличение е реално приложено спрямо клиентите на дружеството. Именно заплащане на необосновано повишена цена на конкретната дата е доказателството за извършено на конкретната дата нарушение. За установяване на конкретната дата на нарушението 01.12.2025г. обаче липсват каквито и да е доказателства. Нещо повече, от събраните доказателства се доказва, че е извършено увеличение на цената на ГТП на 11.12.2025г. и 12.01.2026г., но липсват доказателства, че на 01.12.2025г. е извършено такова нарушение. Нарушена е разпоредбата на чл.52, ал.4 и чл.53, ал.1 във връзка с чл.41, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Съгласно чл.52, ал.4 от ЗАНН, преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. Разследването може да бъде възложено и на други длъжностни лица от същото ведомство. Съгласно чл.53, ал.1 от ЗАНН, наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание, когато установи по несъмнен начин факта на извършеното нарушение, самоличността на лицето, което го е извършило, и неговата вина, ако не са налице основания за прекратяване на производството, за прилагането на чл. 28 или не е сключено споразумение с нарушителя. Т.е., следвало е АНО да извърши допълнителни действия по събиране на доказателства за твърдяното нарушение на 01.12.2025г. Следвало от проверяващите, в следствие от АНО, да бъде изискан КЛЕН за дата 01.12.2025г., от която да е видно има ли увеличение на цената на техническия преглед и с колко.

Настоящият решаващ състав намира, че в нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, както АУАН, така и оспореното НП, реално не съдържат описание на нарушението и

обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Административнонаказващият орган е приел, че „СЕЛЕКТ М ПРОПЪРТИ“ ЕООД е вдигнало необосновано цената на техническия преглед на 01.12.2025г., без да посочи конкретни факти и обстоятелства, на които се основава този извод. Това нарушение на процесуалните правила е особено съществено и на практика е лишило наказаното лице от възможността да разбере какви нарушения е извършило и да организира адекватно защитата си.

Настоящият състав приема, че в производството пред административнонаказващия орган и в съдебната фаза пред районния съд не е било установено по безспорен начин наказаното лице да е извършило нарушение на правилата, установени в ЗВЕРБ на 01.12.2025г.

Извършването на нарушението не е несъмнено и безпротиворечиво установено, поради което неправилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на касатора и по изложените съображения, обжалваното решение като неправилно следва да бъде отменено и вместо него да се постанови отмяна на оспореното наказателно постановление.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на касатора за заплащане на разноски. Споделя се обаче тезата на процесуалния представител на ответника по касация, че е налице прекомерност на договорения хонорар, с оглед тежестта на казуса и проведеното едно съдебно заседание, поради което същият следва да бъде определен на 500 / петстотин/ евро.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, XXVII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №1695/13.05.2026г., постановено по НАХД №4070/2026г., по описа на СРС, 116 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 874697-F./12.02.2026 г., издадено от С. К. Д. - Началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при НАП.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „СЕЛЕКТ М ПРОПЪРТИ“ ЕООД сумата от 500 евро /петстотин евро/ – разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ